

որ Աստուածայտնութեան 2000 թուականը նշանաւորուի Միրո՛վ նուաճուած յաջթանակներով եւ հռչակուի ու դառնայ հաշտութեան եւ փոխադարձ վստահութեան տարի, որպէսզի մեր հոգիները փարատուեն անցնող դարաշրջանի ողբերգութիւններէից, նախորդ տարուայ տազնապնէրից, ներկայ կեանքի անարդարութիւններով ու դժուարութիւններով ամբարուած դառնութիւններէից ու անհանդուրժողութիւնից, որպէսզի ողորմածութիւնը, գթասրտութիւնը, արիութիւնն ու արդարամտութիւնը, ճշմարտութեան ոգին լինեն մեր կեանքի ուղեկիցները՝ օգնելով Հայրենի հողի վրայ եւ Սփիւռքում նորոգելու հարանց մեր հաւատքը, զօրացնելու հայրենապաշտ մեր ոգին, շէն ու բարգաւաճ դարձնելու անկախացեալ մեր Հայրենիքը, միաբանուելու համազգային իղձերի շուրջն՝ որպէս մէկ Ազգ, մէկ Հայրենիք, մէկ Եկեղեցի՝ ի վկայութիւն եւ ի հաստատում, որ Աստուածայտնութիւնը՝ Յիսուսի Սուրբ Մունոնը, մշտապէս իրական է մեր կեանքում:

Ահաւասիկ աւետարանեմ ձեզ ուրախութիւն մեծ.

Քրիստոս ծնաւ եւ յայտնեցաւ, ձեզ եւ մեզ մեծ աւետիս:

ԳԱՐԵԳԻՆ Բ.

ԿԼԱՌՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ

## “VOUS DEVIENDREZ MES BRAS”

Վատիկան կատարած իմ առաջին ուղեւորութեան միջոցին բարեբախտութիւնն ունեցայ, ի շարս շքելու ու հսկայական տաճարներու, այցելելու նաեւ փոքրիկ մատուոներ ու եղբայրութիւններ: Անոնցմէ մէկը, որ կը կոչուէր Սենթ Էճիսիօ, զիս չափազանց յուզեց ու խորապէս ներգործեց վրաս հաւատքի իր հրաւերով, անշուք ու աղքատիկ իր տնէքով եւ պարզութեամբ: Վանական մը բացատրութիւններ կու տար կառոյցի ու յարակից շինութիւններուն մասին, որմէ ետք մեզի առաջնորդեց ներս, ուր կը գտնուէր փոքրիկ մատուռը: Այստեղ զիս առանձնապէս տպաւորեց խաչեալ Քրիստոսի պարզուճակ մէկ քանդակը: Ուղեկցորդը հարկ եղած բացատրութիւնները տալէն ետք ուշադրութիւնս հրաիրեց այն բանին վրայ, որ Քրիստոսի աչ ու ձախ թեւերը կտրուած էին եւ իր խօսքն ամփոփեց քանդակի հետեւեալ պատգամով — Քրիստոս մեզի կոչ կ'ընէ դառնալու իր թեւերը. “Vous deviendrez mes bras”.

Եւ իրաւ. մարդը, որպէս Աստուծոյ արարչագործութեան կատարելատիպը, իր մէջ կը պարփակէ աստուածային պատկերը: Մեզմէ ամեն մէկը կոչուո՞ւմ ունի ծառայելու Աստուծոյ եւ համայն աշխարհի բարօրութեան: Քրիստոսի Աւետարանը կը դառնայ կենդանի Աւետարան, եթէ Աստուծոյ շունչն ապրեցնենք մեր մէջ:

Սենթ Էճիսիոյի խաղաղ մթնոլորտին մէջ նոր կանչ մը լսեցի, որ տակաւին կ'արձագանգէ հոգիիս խորքը. Քրիստոսի ձայնն է, որ կ'ըսէ. «Դուք իմ թեւերս պիտի ըլլաք». “Vous deviendrez mes bras”

«Հոգեշունչ Մանրապատումներ» էջ 89

Յովնան Արք. Տէրաւեան